

Nyhetsbrev mars 2019

Välkommen till ett nyhetsbrev som innehåller korta nyheter, råd och tips om jämställdhet, mångfald och inkludering.

- Du hittar de gamla breven på <http://euroquality.se/nyhetsbrev-2/>
- Om du vill att fler ska få nyhetsbrevet, har bytt adress eller vill avbeställa, hör av dig till info@euroquality.se
- Dina Uppgifter kommer bara att användas för utskick av nyhetsbrevet.

”Vi lever alla under samma himmel men vi har inte samma horisont”

(ur Reflektioner)

Därför blir så många inkompetenta män ledare – och så kan det förhindras

Sluta fokusera på att få bort hindren för att kvinnor ska nå toppen och börja se till att män med uppblåst ego inte når dit. Det receptet ges i en ny bok.

Angela Merkel är precis som Warren Buffett en tråkig men otroligt bra ledare, medan David Camerons uppblåsta självförtroende att vinna folkomröstningen om Storbritanniens EU-medlemskap visar hur illa det kan gå när världen låter den sortens män nå toppen.

Det hävdar Tomas Chamorro-Premuzic som bland annat är professor i affärspsykologi vid University College London och Columbia University i boken “Why Do So Many Incompetent Men Become Leaders? (And How to Fix It)”.

Enligt Financial Times-recensionen är budskapet att vi i stället för att fokusera på att få bort hindren för att kvinnor når toppen kan bereda väg för dem genom att se till att män med stort ego inte når dit.

Resonemanget lyder att överdrivet självförtroende bör tolkas som ett försök att kompensera bristfällig kompetens, medan blygsamhet snarare kan vara tecken på att man fokuserar mer på teamet än på sig själv och därmed är en bättre ledare.

Problemet är att när vi i stället för att tolka karaktärsdrag som överdrivet självförtroende och självupptagenhet som varningsflaggor ser det som tecken på ledarskapspotential får mer blygsamma men duktiga kvinnor – och även män – svårare att nå toppen.

Tomas Chamorro-Premuzic ser sig själv som en sexist i bemärkelsen att han tycker att kvinnor är bättre ledare. De är starkare på förmågor som att hantera andra människor, utöva impuls kontroll och ägna sig åt altruism.

Studier har visat att det inte stämmer att kvinnor når toppen i lägre utsträckning än män på grund av bristande självförtroende – det handlar snarare om att kvinnor är mindre benägna än män att övervärdera sig själva.

Kvinnor som ändå har ett gott självförtroende straffas inte bara hårdare när de begår misstag, utan riskerar att inte bli lyssnade på samt inte få tillgång till viktig information.

Professorn menar att om självförtroende ändå ska fortsätta att användas som en måttstock för en god ledare är det inte nödvändigt att de har så mycket som möjligt av den varan. Bättre är om de är bra på att synka självförtroendet med sin faktiska förmåga...

<https://www.va.se/nyheter/2019/03/22/darfor-bilir-sa-manga-inkompetenta-man-ledare--och-sa-kan-det-forhindras/?>

Ny rapport: Stora pensionsskillnader för män och kvinnor

Trots att löneskillnaderna mellan män och kvinnor minskar riskerar kvinnor att få betydligt lägre pension. Det visar en ny rapport från Länsförsäkringar.

– I dagens lönediskussion glömmar man bort hur verkligheten ser ut för många kvinnor, säger Emma Persson, privatekonom på Länsförsäkringar.

Enligt Medlingsinstitutets senaste lönerapport är den ovägda löneskillnaden mellan kvinnor och män 11,3 procent. Löneskillnaden är 4,3 procent när faktorer som yrke, sektor, utbildning, ålder och arbetstid tas i beaktande.

En ny rapport som Länsförsäkringar gjort med hjälp av ny statistik från SCB menar att måttet lön ger en felaktig bild av människors ekonomiska verklighet.

– Bakom alla lönesiffror döljer sig en annan verklighet som består i att kvinnor arbetar mindre, tar mer ansvar för familjen alltjämt. Vi har fortfarande ett ojämställt arbetsliv. Det påverkar pensionen i slutändan, säger Emma Persson, privatekonom på Länsförsäkringar.

Hon framhåller att jämställdhetsdiskussionen i Sverige har kommit långt, men att pensionsskillnaderna fortfarande är ett stort problem.

– Jag förfäras att vi fortfarande har dessa siffror som visar vilket stort ansvar kvinnor tar i familjen, att så många jobbar deltid, tar ut mest VAB och föräldraledighet. Man försöker lösa en livspusselssituation utan en tanke på framtida konsekvenser för en själv. Man måste tänka längre fram.

Enligt SCB har kvinnor i genomsnitt 68 procent av mäns pension och skillnaden ökar med åldern.

Emma Persson anser att det är viktigt att påminna om pensionsfrågan. När hon lyfter fram förslag på lösningar nämner hon bland annat vikten att kompensationspara.

– Det är viktigt att kompensationspara för minskade avsättningar till pensionen för den som jobbar deltid. Att även ha ett eget frihetskaptal, för att kunna förverkliga drömmar eller lämna en dålig relation, är avgörande för att man ska känna handlingsfrihet. Båda parter kan gå ner i deltid. Sedan kan man även föra över sin premiepensionsrätt, vilket få gör i dag, säger hon.

Hennes bästa råd när det gäller att förbereda sig inför pensionen är att samtala med sin partner om hur man ska fördela utgifter och inkomster i hemmet så att båda har råd att spara.

– Ett annat tips jag har till kvinnor är försöka jobba så mycket heltid som möjligt. Och att ta varje chans till vidareutbildning eller karriärkliv för att försöka upp lönen, säger Emma Persson.

Pensionsskillnader mellan män och kvinnor

Yrke: Informations-, kommunikations- och PR-chefer

Inkomst före skatt, kvinnor: 68.567 kr

Inkomst före skatt, män: 79.709 kr

Pension efter skatt, kvinnor: 29.600 kr

Pension efter skatt, män: 33.500 kr

Skillnad pension kvinnor/män: 3.900 kr

Yrke: Gymnasielärare (privatanställda)

Inkomst före skatt, kvinnor: 26.253 kr

Inkomst före skatt, män: 28.337 kr

Pension efter skatt, kvinnor: 11.500 kr

Pension efter skatt, män: 12.000 kr

Skillnad pension kvinnor/män: 500 kr

Yrke: Controller (Styrekonom)

Inkomst före skatt, kvinnor: 41.612 kr

Inkomst före skatt, män: 49.840 kr

Pension efter skatt, kvinnor: 16.800 kr

Pension efter skatt, män: 20.900 kr

Skillnad pension kvinnor/män: 4.100 kr

Yrke: Personal- och HR-specialister

Inkomst före skatt, kvinnor: 36.283 kr

Inkomst före skatt, män: 42.808 kr

Pension efter skatt, kvinnor: 14.100 kr

Pension efter skatt, män: 17.400 kr

Skillnad pension kvinnor/män: 3.300 kr

Yrke: Affärs- och företagsjurister

Inkomst före skatt, kvinnor: 47.526 kr

Inkomst före skatt, män: 62.277 kr

Pension efter skatt, kvinnor: 19.700 kr

Pension efter skatt, män: 26.900 kr

Skillnad pension kvinnor/män: 7.200 kr

Yrke: Förvaltnings- och organisationsjurister

Inkomst före skatt, kvinnor: 49.358 kr

Inkomst före skatt, män: 62.029 kr

Pension efter skatt, kvinnor: 20.600 kr

Pension efter skatt, män: 26.900 kr

Skillnad pension kvinnor/män: 6.300 kr

Yrke: Banktjänstemän

Inkomst före skatt, kvinnor: 28.753 kr

Inkomst före skatt, män: 39.814 kr

Pension efter skatt, kvinnor: 12.000 kr

Pension efter skatt, män: 15.500 kr

Skillnad pension kvinnor/män: 3.500 kr

Källa: SCB och Länsförsäkringar. Siffrorna har utgått från att den anställde är 27 år gammal, har tjänstepension inom avtalsområdet ITP och vill ha sitt pensionskapital utbetalt livsvarigt.

Åsa Lindhagen: Kampen mot hedersförtryck ingen ”quick-fix”

”Vi måste erkänna att vi har ett stort problem med hedersförtryck”, säger jämställdhetsminister Åsa Lindhagen (MP). Foto: Adam Daver

Kampen mot hedersförtryck och hedersvåld är ingen ”quick-fix”, menar jämställdhetsministern och miljöpartisten Åsa Lindhagen. I stället handlar det om ett hårt arbete för att förändra normer och ideal.

Mänskliga rättigheter gäller alla. Punkt. Barns rättigheter gäller alla. Punkt. Budskapet från jämställdhetsminister Åsa Lindhagen är tydligt när vi inleder intervjun om hedersförtryck. Ingen kvinna och inget barn i Sverige ska uppleva att deras rättigheter är beskurna, säger hon.

– Runt hundratusen unga lever under ett mer eller mindre uttalat hedersförtryck. Det är skrämmande och helt oacceptabelt. Vi måste göra allt vi kan för att de ska få leva sitt liv i frihet, säger Åsa Lindhagen.

Sedan januari i år är hon jämställdhetsminister med ansvar för arbetet mot diskriminering och segregation. Där ingår även arbetet mot hedersförtryck.

Hon har ännu inte hunnit bli varm i kläderna som minister, men den här frågan är något som tydligt engagerar jämställdhetsministern. Redan som socialborgarråd i Stockholm arbetade hon aktivt med den under flera år.

– Vi tog bland annat fram Stockholms stads första program mot hedersvåld och var med och permanentade Origo, som är ett resurscentrum mot hedersrelaterat förtryck och våld.

Frågor om barnens rätt har hon arbetat med sedan 2003. Hon minns särskilt ett fall som öppnade hennes ögon för vad hedersförtryck kan innebära för flickor och unga kvinnor.

Åsa Lindhagen satt i styrelsen för Rädda Barnen när en medarbetare kom hem från en utlandsresa. Medarbetaren hade stått i en folksamling när en ung kvinna i täckande kläder kom fram till henne och på klingande svenska vädjade: ”Kan du hjälpa mig?”.

– Flickan hade bott i Sverige och gått i gymnasiet här. Nu hade hon blivit bortlurad från Sverige av sin familj och bortgift med en släkting. De hade tagit hennes pass och hon behövde desperat hjälp.

Medarbetaren kunde ingenting göra där hon stod i folksamlingen.

– Den här händelsen har etsat sig fast. Jag har inte kunnat släppa det jag fick höra. Jag har ofta funderat över hur det gick för den flickan, säger Åsa Lindhagen.

Sedan dess har hon hört många vittnesmål från unga kvinnor om begränsningar och förtryck.

– Senast häromdagen var det en flicka som berättade om hur hon varit instängd under sin uppväxt, om rädslan och om hur kvinnoförtrycket beskurit hennes frihet. Hon hade inte makten över sitt liv. Det berörde mig starkt, säger Åsa Lindhagen.

Under en lång rad år ville inte många politiker, inte heller de på högt uppsatta poster, erkänna att hederskulturerna var starka på många håll i

landet. De som ville lyfta upp frågan blev ofta anklagade för att springa rasisternas och islamofobernas ärenden.

För tre år sedan väckte det uppmärksamhet när miljöpartisten Yasri Khan vägrade att ta kvinnor i hand. Han lämnade senare politiken efter hård kritik från en rad partikamrater, men vissa menade att miljöpartiet allt för länge tolererat att företrädare agerat kvinnofientligt.

– Jag kan bara tala för mitt parti och jag känner att det i dag finns en stark uppslutning när det gäller att ta avstånd från alla former av hedersförtryck. Frågan i dag är om det går att göra mer? Ja, självfallet, är mitt tydliga svar.

I dag kan ingen bortse från det faktum att kvinnor och barn förnekas sina grundläggande mänskliga rättigheter, menar jämställdhetsministern. Samtidigt betonar hon att hedersförtryck är något som finns inom alla religioner och även bland dem som inte är religiösa.

– Vi måste erkänna att vi har ett stort problem med hedersförtryck och att vi står inför stora utmaningar. Därför måste vi samtala om vad som behöver göras för att bryta den negativa utvecklingen.

Flera av de svenska riksdagspartierna har blivit anklagade för att under många år ha nonchalerat hedersförtrycket. Åsa Lindhagen tycker dock att medvetenheten om hedersförtrycket går i rätt riktning.

Hon blir upprörd när hon hör talas om att ”moralpoliser” agerar i olika förortsområden i till exempel Stockholm, Malmö och Göteborg. De trakasserar kvinnor som vill leva ett fritt liv och kanske inte bära slöja.

– Att stoppa hedersförtrycket och hedersvåldet är ingen ”quick-fix”. Det handlar om ett tidsödande och tålmodigt arbete med att förändra normer och attityder. Jag är övertygad om att det går.

– Ta lagen mot aga som ett exempel. Den kom 1979 och hade nog inte blivit av om vi då haft en folkomröstning i frågan. I dag är det ingen, med några få undantag, som tycker att det ska vara tillåtet att slå barn. Så normer och attityder kan förändras.

Åsa Lindhagen säger att det genom januariöverenskommelsen mellan Socialdemokraterna, Liberalerna, Centerpartiet och Miljöpartiet finns en bred samsyn om vikten att bekämpa hederskulturer, hedersförtryck och våld i hederns namn.

Vad innebär det konkret?

– Vi förbättrar samhällsinformationen för nyanlända. Skolorna måste ha kunskapen och vara glasklara med att inget förtryck av flickor accepteras. Det ska vara tydligt vart man ska vända sig om man är utsatt och behöver någon att prata med. Vi måste också öka möjligheterna för socialtjänsten att göra insatser när föräldrarna säger nej. Barns rättigheter ska stå i centrum.

Hon tar också upp lagförslagen om att brott med hedersmotiv ska få en egen brottskod och kunna vara grund för straffskärpning samt om att försvåra för att barn förs ut ur landet. Även reglerna för utvisning av personer som inte är svenska medborgare i samband med hedersbrott ska skärpas. Liksom lagen om barnnäktenskap.

I riksdagen ser Åsa Lindhagen inte några större skiljelinjer mellan partierna i fråga om hedersförtrycket. Där finns också ett tvärpolitiskt nätverk mot hedersförtryck med representanter för alla partier utom Sverigedemokraterna.

– Jag ser fram emot en bra dialog om de här frågorna framöver.

I en tidigare intervju i Insidans serie om hedersförtryck menade Åsa Regné, biträdande chef för FN-organet UN Women, att arbetet mot hedersförtryck är en av vår tids viktigaste jämställdhetsfrågor. Hon får medhåll av Åsa Lindhagen.

– Jag deltog nyligen i FN:s stora kvinnomöte i New York och framhöll kampen mot alla former av våld mot kvinnor och barn. Där ingår självklart det våld som utövas i hederns namn.

Som jämställdhetsminister har Åsa Lindhagen ansvar för både diskriminering och segregation. Slöjan har blivit en het fråga som berör både diskriminering och segregation. Debatten är polariserad i två läger. Slöjan har kommit att symbolisera både frihet och förtryck.

På den ena sidan finns de som vill normalisera slöjan. De tycker därför att det är bra att företag använder sig av kvinnor i slöja i reklam. De tycker också att det är självklart att alla ska kunna bära slöja på svenska arbetsplatser och att barn ska kunna bära slöja i skolan.

På den andra sidan finns bland annat kvinnor som själva tvingats bära slöja som barn under sin uppväxt i Mellanöstern, och ser slöjan som en symbol för kvinnoförtryck och hederskultur. De är kritiska mot att kvinnor bär slöja i Sverige och vill definitivt inte att barn ska behöva bära slöja. Flera förespråkar ett slöjförbud på barn.

Åsa Lindhagen är medveten om att frågan är infekterad och väljer sina ord noga när hon ska svara på frågan om hur hon ser på användandet av slöjan i Sverige.

Hon har stor förståelse för kvinnor med en bakgrund i Mellanöstern som ser slöjan som ett uttryck för förtryck.

– Samtidigt ska kvinnor med slöja kunna gå på gatan utan att få glåpord kastade efter sig. Vi ska varken acceptera tvång eller hatbrott. På det sättet är frågan inte svår, säger hon.

Vissa vill att slöja på barn ska förbjudas. Vad tycker du om det?

– Allt tvång och förtryck av barn är förkastligt och barn som inte vill bära slöja ska inte behöva göra det.

Uppgörelser om hedersförtryck i januariöverenskommelsen

Brott med hedersmotiv får en egen brottskod.

Brott med hedersmotiv ska kunna ge strängare straff.

Förändrade regler för att kunna utvisa dömda för hedersbrott som inte är svenska medborgare.

Myndigheter ska **kunna ge stöd till unga utan föräldrars samtycke när hedersförtryck** misstänks.

Offentligt stöd ska inte ges till föreningar eller religiösa samfund som sanktionerar hedersförtryck.

Ockelbo, Gnesta och Sundbyberg har något gemensamt. De är nämligen de kommuner där skilsmässofrekvensen är högst.

Sundbyberg ligger även i topp vad gäller giftermål, tillsammans med Solna, Arjeplog och Eda. I fjol ingicks 50.800 äktenskap i Sverige. Det motsvarar 5,0 äktenskap per 1.000 invånare, och det är den lägsta äktenskapsfrekvensen sedan 2003, visar färsk statistik från SCB. Antalet äktenskap som upplöstes i fjol var knappt 25.000, motsvarande 2,4 per 1 000 invånare. Skilsmässofrekvensen har legat relativt stabilt under hela 2000-talet, så man kan säga att ungefär vartannat äktenskap slutar i skilsmässa.

– Men det är ju med fördröjning. Folk börjar skilja sig efter tre-fyra-fem års äktenskap och efter det minskar skilsmässotalen, säger befolkningsstatistiker Tomas Johansson vid SCB.

Mest giftaslystna under fjolåret var man i grannkommunerna Solna och Sundbyberg, med 7,0 respektive 6,7 giftermål per 1.000 invånare. Trea var Arjeplog i Norrbotten och värmländska Eda med 6,4 giftermål vardera.

Ockelbo i Gävleborgs län toppar listan över högst andel skilsmässor: 3,7 skilsmässor per 1.000 invånare. Ockelbo följs av Gnesta och Sundbyberg, med vardera 3,6 skilsmässor. Nordmaling i Västerbotten har den lägsta frekvensen: 0,8 skilsmässor per 1.000 invånare.

Det är alltså storstads- och landsortskommuner, och tätt befolkade och glest befolkade kommuner om vartannat i statistiken. Så medan giftermålsettan Solna fick 564 nya äkta par i fjol, fick trean Arjeplog 18.

Vad gäller många storstadskommuner är befolkningen relativt ung. Solna och Sundbyberg har också haft en väldigt stor produktion av bostäder. Många har kanske flyttat ihop i en ny bostad och bestämmer sig för att gifta sig också, säger Tomas Johansson. SCB:s statistik visar också att Sverige växte med närmare 64.000 hushåll i fjol, till totalt 4.657.000. Däremot minskade den genomsnittliga hushållsstorleken, från 2,2 personer per hushåll till 2,19 i fjol. Antalet hushåll ökade därmed snabbare än befolkningen, enligt SCB.

Fakta. Högst andel skilsmässor

Kommun och antal skilsmässor per 1.000 invånare:

Ockelbo: 3,7

Gnesta: 3,6

Sundbyberg: 3,6

Botkyrka: 3,5

Sigtuna: 3,5

Klippan: 3,5

Essunga: 3,4

Rika mår också sämre av ojämlikhet (repris)

Forskarna inom sociologin har länge hävdade att växande klyftor är ett hot mot folkhälsan. På senare år har allt fler nationalekonomer anslutit sig till samma spår. Samhället mår bra av ökad jämlikhet.

Debatten tog fart 2009 när epidemiologiforskarna Richard Wilkinson och Kate Pickett publicerade boken Jämlikhetsanden. Genom att studerastatistik från 21 rika länder kunde de se att trots ökad ekonomisk tillväxt blev människor inte lyckligare.

Tvärtom, förskrivningen av psykofarmaka ökade kraftigt, liksom den sjukliga fetman, den våldsamma kriminaliteten, de oönskade tonårsgraviditeterna och den psykiska ohälsan bland unga.

Orsaken fann Wilkinson och Pickett i de snabbt växande klyftorna mellan fattiga och rika. Att de fattiga är mindre fattiga än för 50 år sedan hjälper föga när de rika blivit så mycket rikare. Inte ens de rika blir lyckligare. Avundsjuka och mindervärdeskomplex slår till när de ser att andra är ännu rikare.

Nationalekonomen Thomas Piketty gav nytt bränsle till debatten 2013 med boken Kapitalet i tjugoförsta århundradet. Han visade hur enormt mycket kapital som omfördelats till de redan rikas fördel de senaste 40 åren. Mycket på grund av nyliberala tankar och politiker som Ronald Reagan och Margaret Thatcher. Nu är inkomst- och förmögenhetsskillnaderna lika stora som de var för 100 år sedan.

Karl Marx hävdade att kapitalismen skulle kollapsa av ansamlingen av rikedom hos kapitalägarna. Kanske är han på väg att få rätt. Nu är till och med Världsbanken, OECD och Världsekonomiskt forum inne på samma spår, att de ökande klyftorna och den enorma rikedom hos ett fåtal är skadligt för samhället.

Nu fortsätter psykologen Keith Paynes på samma tema i boken The broken ladder. Ojämlikhet sliter sönder den sociala väven och Paynes slutsats är att vi inte är biologiskt anpassade för ojämlikhet.

Stora skillnader mellan människor även i överflödssamhällen minskar tilliten och samhörigheten. Viljan att ställa upp för varandra minskar. Det blir mer av sköt dig själv och skit i andra.

Borgerliga politiker tror fortfarande på hästskitteomet, att rikedom ska sippra ner till de fattiga. Att det inte funkar så blir alltmer uppenbart, även om till

exempel Donald Trump tror att USA blir rikare om den rikaste procenten får ännu fler skattesänkningar.

I Sverige då? Ja, i dag går det 54 industriarbetarlöner på en vd-lön i ett stort företag, den största skillnaden någonsin. Det skiljer 18 år i medellivslängd mellan en högutbildad i ena änden av en t-banelinje i Stockholm och en lågutbildad i den andra änden. <https://www.allehanda.se/artikel/ledare/peter-franke-s-vi-mar-battre-nar-jamlikheten-okar>

<https://www.dn.se/kultur-noje/richard-wilkinson-rika-mar-ocksa-samre-av-ojamlikhet/>

Nu öppnar Socialstyrelsen för ett tredje kön i officiell svensk statistik.

De vill att landets statistikmyndigheter ska diskutera om man kan införa fler definitioner än man och kvinna.

– Ett binärt könsbegrepp som man och kvinna gör att alla inte kan känna igen sig, säger Lars Grönvik, enhetschef på Socialstyrelsen.

SCB, som är huvudansvarig för officiell statistik i Sverige, har föreslagit en uppdatering av sina riktlinjer när det gäller individbaserad statistik. Därför har den hämtat in remissvar från berörda instanser.

Socialstyrelsen har inga invändningar mot de föreslagna riktlinjerna, men väljer samtidigt att i sitt remissvar reflektera kring att ”kön är mer komplext än att dela in i grupperna man och kvinna”.

Vill lyfta frågan

Lars Grönvik, enhetschef på Socialstyrelsen, säger att man vill väcka frågan om hur statistik kan bli mer inkluderande.

– Officiell statistik finns för att beskriva samhället på olika sätt. För att det ska vara relevant för samhället är det viktigt att alla användare kan känna igen sig i den. Ett binärt könsbegrepp som man och kvinna gör att alla inte kan känna igen sig, säger han.

Om ett tredje alternativ utöver man och kvinna ska användas i registerdata som exempelvis folkbokföringen krävs en lagändring. Men mycket officiell statistik

bygger också på enkätundersökningar och där skulle det vara möjligt att tillämpa fler alternativ, enligt Lars Grönvik.

Nu vill han se hur frågan landar hos SCB och de andra remissinstanserna.

– Det viktigaste är att få en diskussion om vad vi kan göra för att statistiken ska vara relevant. Kan vi göra något utan lagändringar? Eller bör vi gemensamt verka för att det ska bli en förändring? säger Lars Grönvik.

Omdebatterat politiskt

Frågan om att utreda ett juridiskt tredje kön har diskuterats politiskt under många år. Det skulle bland annat kunna innebära att man inför könsneutrala personnummer, i dag visar den näst sista siffran om du är man eller kvinna.

I en utredning om att stärka transpersoners rättigheter som lämnades in till regeringen 2017 var ett tredje juridiskt kön ett av förslagen. Senast i november lämnade tre miljöpartister in en motion om att utreda frågan.

I SVT:s valkompass inför valet 2018 svarade S, MP, C, L och V, en majoritet av riksdagen, att det var ett bra förslag att införa ett tredje juridiskt kön. Moderaterna ansåg att det var ett dåligt förslag och Kristdemokraterna och Sverigedemokraterna att det var ett mycket dåligt förslag.

Kvinnor förväntar sig mycket lägre lön än män - tros vara en anledning till lönegapet

Unga kvinnors lägre löneförväntningar jämfört med männen kan vid sidan av strukturella orättvisor vara en viktig förklaring till stora löneskillnader mellan könen. Det skriver Civilekonomerna i ett pressmeddelande, efter att nyligen ha presenterat en ny undersökning.

I en tidigare undersökning från i höstas konstaterade Civilekonomerna att den genomsnittliga månadslönen bland kvinnorna låg 18 procent under männen. När hänsyn togs för ålder, befattning och sektor kvarstod en oförklarad löneskillnad på 10,7 procent. Ett mycket nedslående resultat, konstaterar fackförbundet.

Den exakta bakgrunden till löneskillnaderna har varit svåra att fastslå, men otydliga och icke-könsneutrala lönekriterier har bland annat pekats ut som viktiga orsaker till löneskillnaderna, liksom att kvinnor förväntar sig mindre i lön har nämnts som en annan förklaring.

En den ny undersökning har därför gjorts, för att se om det ligger någon sanning i att män och kvinnor skulle ha olika förväntningar på lönen. Tredje- och fjärdeårsstudenter på landets ekonomiprogram blev tillfrågade vad de förväntade sig lön 1 och 5 år efter examen.

Undersökningen visar överraskande tydligt att manliga och kvinnliga studenter skiljer sig stort åt i sina löneförväntningar, skriver Civilekonomerna. Redan ett år efter examen förväntar sig männen tjäna 28 000 kronor per månad och kvinnorna 27 000, en skillnad på knappt 3,6 procent. 5 år efter examen är skillnaden dramatisk. Då förväntar sig männen tjäna 39 000 kronor i månaden mot kvinnors 35 000 kronor, en löneskillnad på hela 10,3 procent.

"Vid sidan av strukturella orättvisor kan låga förväntningar därmed vara en viktig förklaring till kvinnors lägre löner", säger Jens Jacobsson, förbundsdirektör på Civilekonomerna.

Med lägre lön blir pensionen också lägre. Sett över en livscykel innebär detta gap att kvinnliga ekonomer tjänar i genomsnitt 2,3 miljoner kronor mindre än männen enligt en tidigare rapport från Saco.

"Vi fackliga organisationer måste bli bättre på att ge unga kvinnor rätt stöd och verktyg inför löneförhandlingen. Även näringslivet måste ta sitt ansvar. Att systematiskt betala kvinnor lägre lön än männen är dåraktigt", säger Jens Jacobsson.

och slutligen de vanligaste anledningarna till jobb byte enligt JUSEK:

1. Arbetsgivarens ledning
2. Närmaste chefen
3. Stress
4. Arbetsuppgifterna
5. Inflytandet i arbetet
6. lönen

Tips:

- **Bok om hedersförtryck: Fånge i hederns namn, Galaxia Wallin, Lava förlag, 2019**

Och en ny bok på väg... beställ via info@euroquality.se

Vår hälsningar från

Ann-Katrine Roth

I utskick av nyhetsbrevet samarbetar vi med
Barbro Landell på Effektiva Management & Administration AB
070 219 2343 www.aktivia.se

